

कौलि शि क वि० कुलिश+अङ्गुल्या० इवार्थे ठक् । कुलिशसङ्घे
 कौलोन वि० कौ प्रथयां लोनः ७३० अङ्गुल्या० । भूमिल-
 न्ने । कुलादागतः खञ् । २ कुलकृपागते, "सद्व दवन-
 र्यां कौलीनां नायवर्तते" रामा० अ० २७ अ० । ली-भावे
 क्त को लीनं लयो यञ् । कुलीनं भूमिजयमहेते अण्
 वा । भूमिजग्नतासाधने अत्रागदे "कौलीनभात्मानय-
 भाचक्र" "कौलीनभीतिन ष्टहाद्विरस्ता" रघुः "भा
 कौलीनादसितनयने ! मथयश्वासिनो भूः" शिवः अप-
 वादे हि भूमिजग्न इय लोकोभवतीति तस्य तथात्वम् ।
 ४ गुह्ये ५ जन्वे (युद्धे) ६ कर्तार्ये ७ मशुसर्पाणां युद्धे च
 न० मेदि० । तेषां भूमिजग्नतासाधनत्वात्तथात्वम् ।

कौलीरा स्त्री कुलीरः तच्छुङ्गाकारोऽख्यः अच् । कर्क-
 टष्टङ्गाम् (काकडाशङ्गा) राजनि०

कौलेय वि० कुले+भवः बा० ढक् । सत्कुलोत्पन्ने भरतः
 कौलेयक पु० कुले भवः श्वा ढक् । १ कुलागते कुकुरे ।
 अघरः २ सत्कुलीने मेदि० ।

कौलेगभैरवी स्त्री विपुलाभैरवीभेदे । "सम्प्रदाभै-
 रवीवत् विद्धि कौलेगभैरवीम् । हसाद्याः सैम देवेशि !
 त्रिषु बीजेषु पार्श्वत !" ज्ञानार्थः । "त्रिभूते हसा-
 न्याश्वेत् तदा कौलेगभैरवी भवति" तन्त्रसारः

कौल्याधिपति वि० कुत्वापे साधु ठक् । कुत्वापसाधने
 कौल्याधीश न० कुत्वापाणां भवनं क्षेत्रम् खञ् । कुत्वाप
 धान्योत्पत्तियोग्ये क्षेत्रे

कौल्य वि० कुले भवः ष्यञ् । सत्कुलीने द्विरूपकोषः ।

कौयल न० कुलमेव प्रज्ञा० स्वार्थे ण । कौलिफले द्विरूपको० ।

कौविशार्थ्य वि० कौविदार+चतुर्थ्या प्रगया० ज्य । को-
 विदारश्चिक्कट्टदेशादौ ।

कौवेर वि० कुवेरखेदम्, कुवेरोदेवताऽस्य वा अण् । १ कुवेर
 संवन्धिनि २ तद्देवताके च "कौवेरस्य वास्यञ्च चक्राते
 वरुणस्य च" देवीमा० । "यानं सञ्चार कौवेरम्" रघुः ।
 "कौवेरदिग्भागमपास्य सार्गम्" भावः । स्त्रियां ङीप् ।
 "दिव्स्वभागे तु कौवेरो दिक् शिमाप्रोतदादिनी" ति० तं
 पु० । "ततः प्रतस्ये कौवेरीम्" रघुः । ३ कुष्ठवृक्षे (कुडु)
 न० शब्दरत्ना० । [रिकाया अत्रत्ये ।

कौवेरिकीय पुंस्त्री० कुवेरिकाया अपसम् शुभ्वा० ढक् । कुवे-
 कौश न० कुशाः मून्ना सत्यत्व अण् । १ कान्यकजदेशे
 हेमच० । स्वार्थे ष्यञ् । २ कृशद्वीपे "शाकं ततः शाल्मलमल
 कौशम्" सि० शि० । कृशशब्दे २१४५ पु० विवृतिः ।

कुशखेदं तद्विकारो वा अण् । ३ कुशसम्बन्धिनि ४ तन्त्रये
 पवित्रादौ । "तत्र वासाय शयने कौशे सुखसुवास ह"
 भा० अ० १६ अ० । स्त्रियां ङीप् । "कौशां दृष्ट्वां सता-
 सीनम्" भा० अ० ५४ अ०

कौशल न० कुशलस्य भावः युवा० अण् । दक्षतायाम् "लीने-
 व पद्मासनकौशलस्य" भट्टिः । "आन्वोच्छिती कौशला-
 नांम्" "योगः कर्मसु कौशलम्" गोता । "हावहार
 हसिपं वचनानां कौशलं दृष्टि विकारविशेषः" भावः ।
 कौशल्यि पुंस्त्री० कुशजाया अत्रयं बाह्व० इञ् । कुशजाया
 अत्रये स्त्रियां वा ङीप् । यून्त्यपत्ये फञ् । कौलशायन
 तदोययुवापत्ये पुंस्त्री

कौशलिका स्त्री कुशलस्य पृच्छा ठक् । १ कुशलप्रश्ने । कुश-
 लाय मङ्गलाय दोगते ठक् । २ उपायने उपदौकने ।
 त्रिका० । [दौकने २ कुशलप्रश्ने च त्रिका० ।

कौशली स्त्री कुशलाय दोगते तस्य पृच्छा वा अण् । १ उप-
 कौश(स)लेय स्त्री कौश(स)लाया अत्रयं ढक् पञ्चोपः ।
 श्रीरामे दशरथपत्ने

कौशल्य न० कुशलमेव ब्राह्म० पञ्ज् । १ कुशले । भावे ब्राह्म०
 षञ् । २ दक्षतायाम् । "दृष्ट्वा कौशल्यमन्योन्यं रथ-
 ष्ये यावत्स्थिरे" भा० व० २४४ अ०

कौश(स)ल्या स्त्री कौश(स)लदेशे भवा ज्य । कौश(स)लदेश
 भवायां श्रीराममातरि दशरथपत्नीभेदे । [दयोऽन्यत् ।
 कौश(स)ल्यातनय पु० इत० । सीतापती श्रीरामे तन्सुता-
 कौश(स)ल्यायनि पु० कौश(स)ल्यायाअपत्यम् फिञ् । श्रीरामे
 त्रिका० "स्वयामहे न गच्छामः कौश(स)ल्याय नवल्लभाम्"
 भट्टिः । कौश(स)ल्य पदार्थकता जयमङ्गलयुक्ता ।

कौशाख्य वि० कुशाख्येन निवृत्तः अण् । १ कौशाख्यराज-
 कते २ तत्कते पुरीभेदे स्त्री ङीप् । "अपाख्यसु महतेजाः
 कौशाख्यो महरोत् पुरीम्" रामा० । साव पुरी गौड-
 देशान्तर्गतवत्सभूमिगता । "अस्त वृष इति ख्यातोदेश
 इत्युपक्रमे" कौशाख्यी नाम तत्रास्ति मध्यभागे सह्या-
 पुरी" कथारुचित्सागरः । "अस्ति मांडविपत्रे कौशा-
 ख्यो नाम नगरो" हितो० । "निर्गतोश्विः" सि० शि०
 कौशाख्येय पुंस्त्री कुशाख्यस्य गोलापयम् शुभ्वा० ढक् । कु-
 शाख्यपत्रस्ये

कौशिका न० कुशिकस्यापत्यं ऋषयण् कुशेन वृत्तः अध्या० ठक्
 कुशिके तद्वये भयः अण् वा । १ इन्द्रे २ पंचके पुंस्त्री०
 उभयत्र "अण्डुवत् सोढुतवीरकेचनः सहलरखे रिव